

Disciplinárny senát

R O Z H O D N U T I E

Disciplinárny senát v zložení z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov JUDr. Mikuláša Gécziho a JUDr. Terézie Triznovej v disciplinárnej veci vedenej proti **JUDr. A. M.**, sudkyňi Okresného súdu B., na ústnom pojednávaní konanom dňa 14. apríla 2014, takto

r o z h o d o l :

Určuje, že písomné napomenutie uložené JUDr. A. M., sudkyňi Okresného súdu B., rozhodnutím predsedu Okresného súdu B. z 15. novembra 2013, č. Spr. 3798/2013,

j e n e p l a t n é .

O d ô v o d n e n i e

Predseda Okresného súdu B. (ďalej iba predseda súdu) rozhodnutím z 15. novembra 2013, č. Spr. 3798/2013, uložil sudkyňi JUDr. A. M. (ďalej iba sudkyňa) podľa § 117 ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o sudcoch a prísediacich) písomné napomenutie za nedostatok v práci menšieho významu, pretože v pridelennej veci PK-25C 95/2004 spôsobila zbytočné prietahy v konaní, a to:

1. v čase od 7. júna 2012 do 18. septembra 2012 (cca 3 mesiace), keď spis z Krajského súdu v Bratislave sa vrátil dňa 7. júna 2012 a vo veci bol vytýčený termín pojednávania až na 18. septembra 2012;
2. v čase od 18. septembra 2012 do 18. januára 2013 (cca 3 a pol mesiaca), keď pojednávanie konané dňa 18. septembra 2012 bolo odročené na termín 08. januára 2013;
3. v čase od 6. septembra 2013 do 12. decembra 2013 (cca 3 mesiace), keď 6. septembra 2013 sa spis vrátil z Krajského súdu v Bratislave a vo veci bol vytýčený termín až na 12. decembra 2013.

K takýmto dlhým lehotám dochádzalo napriek k tomu, že sa jedná o reštančnú vec, ktorá napadla dňa 21. mája 2004.

Svoje rozhodnutie predseda súdu zdôvodnil tým, že v danej veci rozhodoval Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom I ÚS 350/2013, v ktorom rozhodol, že bolo porušené základné právo Mgr. P. P. a D. P. (navrhovateľov) na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, zároveň nálezom Ústavný súd Slovenskej republiky prikázal Okresnému súdu B. konať bez zbytočných prietáhov a priznal Mgr. P. a D. P. finančné zadosťučinenie vo výške 5 000 eur.

V ďalšej časti predseda súdu poukázal na znenie ust. § 2 ods. 2, § 30 ods. 4 a § 117 ods. 9 zákona o sudcoch a prísediacich, o ktoré svoje rozhodnutie oprel.

V závere dodal:

dlhšie časové úseky medzi vytýčenými termínmi pojednávania nie sú ničím zdôvodnené. Práve toto je jedna z príčin celkovej dĺžky uvedeného súdneho konania a práve tieto dlhšie časové úseky spôsobujú zbytočné prietahy v uvedenom konaní, ktoré som však vzhľadom na ich dĺžku kvalifikoval ako nedostatok menšieho významu a v danej veci som sa rozhodol udeliť písomné napomenutie podľa § 17 (správne malo byť § 117) ods. 9 zákona č. 385/2000 Z. z. Pri posudzovaní tejto disciplinárnej zodpovednosti som zohľadnil

i skutočnosť, že prietahy v konaní boli konštatované už v minulosti, a to v súvislosti s vybavovaním sťažnosti zo dňa 2. januára 2012, Spr. 2017/2011.

Uvedené rozhodnutie napadla sudkyňa návrhom na určenie neplatnosti písomného napomenutia, v ktorom uvádza:

Navrhujem, aby disciplinárny senát určil, že napomenutie je neplatné. Poukázala na ust. § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich a ust. § 42 ods. 2 písm. b/ a § 52 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. zákona o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej iba zákon o súdoch). Po ukončení stáže na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky a nástupe na Okresný súd B. dňa 1. januára 2008 mi bolo do oddelenia 14C pridelených 234 vecí, ktoré predstavovali dve súdne oddelenia po sudkyniach JUDr. U. a JUDr. N., pričom postupne z Okresného súdu Pezinok do môjho oddelenia bolo zaslaných ďalších 36 reštančných spisov. V oddelení som mala viac reštančných spisov ako niektorí sudcovia v oddelení „C“ nevybavených spisov (80–120), pričom tri roky sa zreštančňovali spisy z dvoch súdnych oddelení. Napriek tejto skutočnosti mi nikdy nebol zastavený nápad a do oddelenia mi boli pridelené prerozdelené spisy po sudcoch, ktorí odchádzali na stáž, boli zvolení za sudcov krajského súdu, resp. na materskú dovolenku. Od roku 2008 bolo takto prerozdelených 9 súdnych oddelení, čím sa neustále zväčšoval počet reštančných vecí v občiansko-právnom, teda aj v mojom oddelení. Len v roku 2013 boli prerozdelené dve súdne oddelenia, z ktorých prešlo do môjho oddelenia 63 vecí. Vzhľadom k neprimeranému počtu vecí, najmä reštančných, nakoľko zjavne hrozilo, že ich nemôžem vybavovať bez zbytočných prietahov, som na uvedené preťaženie môjho oddelenia predsedu súdu viackrát upozorňovala, napríklad aj pri vyjadrení ústavnej sťažnosti vo veci PK-25C 95/2004, vedenie súdu som na to tiež písomne upozornila, avšak predseda súdu na to nijako (ústne ani písomne) nereagoval. Počet reštančných vecí som znížila tak, že v súčasnosti mám v oddelení 16 nerozhodnutých vecí. Predseda súdu neprijal žiadne opatrenia za účelom nápravy uvedeného stavu. Spis PK-25C 95/2004 bol do môjho oddelenia pridelený 30. januára 2008, ale fakticky som ho obdržala z krajského súdu až 5. augusta 2008. Vzhľadom na to, že termíny pojednávania som mala 3 mesiace dopredu obsadené a s poukazom na to, že som potrebovala čas na prípravu, vzhľadom na zložitosť vecí som termíny pojednávania vždy dávala na najbližšie voľné termíny. Ako to vyplýva z odôvodnenia Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, I ÚS 350/2013, predseda súdu vo vyjadrení z 15. júla 2013 konštatoval, že v priebehu konania bolo nariadených celkovo

9 pojednávanií, z ktorých 7 bolo odročených pre neúčast' niektorého z účastníkov konania, takže aj ich zavinením došlo k doterajším priet'ahom.

Ďalej sudkyňa poukázala na rozhodnutie Sudcovskej rady z 9. októbra 2013 a uznesenie č. 10 schválené k návrhu dodatku č. 7 rozvrhu práce Okresného súdu B., aby sa zväžila rovnomernosť zaťaženií súdnych oddelení sudcov daného súdu. Po opakovaných prerozdeľovaniach súdnych oddelení na úseku „C“, s poukazom na vysoký počet reštančných vecí, sudcovia nie sú schopní vybavovať veci plynule, bez priet'ahov.

Následne zrejme ako reakcia na moje námietky o neprimeranej zaťaženiosti mňa i ostatných sudcov civilného úseku mi dňa 19. novembra 2013 bolo doručené predmetné napomenutie predsedu súdu. Na pléne sudcov Okresného súdu B. konanom dňa 26. novembra 2013, na ktorom bol prerokovávaný návrh na rozvrh práce pre rok 2014, viacerí sudcovia vzniesli námietky týkajúce sa nerovnomerného zaťaženia sudcov oddelenia „C“, oproti sudcom v oddelení „Cb“.

Sudkyňa konštatovala: nie je preukázaná subjektívna stránka môjho konania, ktorou je zavinenie, pretože pri pridelení dvoch súdnych oddelení s vysokým počtom reštančných vecí do môjho oddelenia a postupnom prerozdeľovaní deviatich súdnych oddelení, z ktorých som do oddelenia dostala z každého cca. 30 spisov a pri plnom nápade nebolo možné z objektívnych dôvodov konať vo veci č. PK-25C 95/2004 bez zbytočných priet'ahov, na čo som upozorňovala vedenie súdu aj vo vyjadrení k Spr. 3497 zo dňa 3. júla 2013. Vo veci som nekonala z objektívnych dôvodov, naopak vyvinula som potrebné úsilie na to, aby sa počet nevybavených vecí, najmä reštančných v mojom oddelení znížil, pretože som riadne využívala rozvrhom práce určené pojednávacie dni a podávam výkony, ktoré zodpovedajú môjmu pracovnému zaťaženiú, napríklad v roku 2013 som do 1. októbra 2013 rozhodla najviac reštančných vecí v „C“ oddelení a v roku 2012 som bola jedna z tých sudcov, ktorí mali najviac rozhodnutých vecí v „C“ oddelení. Vzhľadom na úplne neštandardný postup predsedu súdu, ktorý v minulosti aj v súčasnosti sudcom, ktorých preferuje, toleruje ďaleko dlhšie lehoty konania, ktoré skutočne sú priet'ahmi, nemôžem túto lehotu považovať za priet'ah vzhľadom na moje pracovné úsilie, ktoré pri vybavovaní vecí vyvíjam. Za celú dobu môjho pôsobenia v justícii nebol nikdy proti mne podaný návrh na disciplinárne konanie, tiež mi nikdy nebolo dané napomenutie. Nie som na zozname vecí napadnutých ústavnou sťažnosťou a vedených pred EŠLP za rok 2012 a 2013. Navrhujem,

aby disciplinárny senát vyhlásil rozhodnutie, ktorým určí, že písomné napomenutie je neplatné.

Zo spisu Okresného súdu B., č. PK-25C/95/2004, bolo zistené, že vec napadla Okresnému súdu Pezinok dňa 21. mája 2004. Pôvodne navrhovateľom bol Mgr. P. P. a odporcom bol Ing. P. N. Predmetom veci bolo určenie neplatnosti zmluvy v časti Zmluva o predaji časti podniku v rozsahu 50% (č. l. 1–4).

Ku skutku pod bodom 1

Dňa **7. júna 2012** bola vec doručená Okresnému súdu B. s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. mája 2012, sp. zn. 6Co/162/2012, (č. l. 315).

Dňa 13. júla 2012 bol sudkyňou opatrením určený termín pojednávania na deň 18. septembra 2012, (č. l. 317).

Dňa **18. septembra 2012** sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, v závere ktorého bol určený nový termín pojednávania na deň 8. januára 2013, (č. l. 410-412).

Ku skutku pod bodom 2

Dňa 9. októbra 2012 sudkyňa vyzvala právneho zástupcu navrhovateľa k zabezpečeniu účasti odporcu, (č. l. 419).

Dňa 4. januára 2013 doručil odporca návrh na prerušenie konania, (č. l. 420-421).

Dňa 4. januára 2013 doručil odporca ďalšie podanie vo veci, (č. l. 431-432).

Dňa **8. januára 2013** na termín pojednávania sa dostavil navrhovateľ v 1. rade a nedostavil sa odporca, (č. l. 448) z toho dôvodu sa pojednávanie neuskutočnilo.

Ku skutku pod bodom 3

Dňa **6. septembra 2013** bola vec vrátená Okresnému súdu B. z Krajského súdu v Bratislave uznesením zo dňa 23. augusta 2013, sp. zn. 6Co/187/2013, (č. l. 473-474).

Dňa 9. septembra 2013 úpravou sudkyne bolo predmetné uznesenie doručené účastníkom, (č. l. 475).

Dňa 30. septembra 2013 opatrením sudkyne bol určený termín pojednávania na deň 21. januára 2014, (č. l. 476).

Dňa 3. októbra 2013 bol do veci doručený Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11. septembra 2013, sp. zn. I. ÚS 350/2013, (č. l. 478-485), v ktorom bolo konštatované porušenie základných práv navrhovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v postupe Okresného súdu B. v konaní vedenom pod sp. zn. PK-25C/95/04. Okresnému súdu B. bolo prikázané konať bez zbytočných prietáhov a navrhovateľom bolo priznané finančné zadosťučinenie a náhrada trov konania.

Dňa 16. októbra 2013 sudkyňa opatrením zrušila termín pojednávania určený na deň 21. januára 2014 a určila nový termín pojednávania na deň 12. decembra 2013, (č. l. 487).

Dňa 9. decembra 2013 bolo doručené ospravedlnenie odporcu z neúčasti na pojednávaní, (č. l. 494-495).

Dňa 10. decembra 2013 bolo doplnené dokazovanie návrhom odporcu, (č. l. 498-499).

Dňa 12. decembra 2013 bolo doručené podanie navrhovateľov, (č. l. 500–505).

Dňa **12. decembra 2013** bolo uskutočnené pojednávanie a v jeho závere došlo k vydaniu rozsudku v merite veci, (č. l. 518-522).

Podľa § 117 ods. 9 zákona o sudcoch a prísediacich, Nedostatky v práci menšieho významu alebo poklesky v správaní menšieho významu, alebo priestupok, za ktorý podľa osobitných predpisov možno uložiť pokutu do 100 eur, môže orgán, ktorý je oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania, vybaviť, ak je to postačujúce, aj tým, že sudcu písomne napomenie.

Podľa § 117 ods. 11 zákona o sudcoch a prísediacich, Dotknutý sudca sa môže v lehote 15 dní odo dňa, keď sa dozvie o udelení napomenutia, obrátiť na príslušný disciplinárny senát s návrhom na určenie, že napomenutie je neplatné.

Podľa § 120 ods. 8 zákona o sudcoch a prísediacich, návrh na začatie disciplinárneho konania, *musí obsahovať meno a priezvisko sudcu, proti ktorému návrh smeruje, opis skutku, pre ktorý sa navrhuje začatie disciplinárneho konania, a označenie dôkazov, o ktoré sa návrh opiera, ako aj skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh na začatie disciplinárneho konania je podaný včas; ak ide o priestupok, musí ďalej obsahovať označenie príslušného ustanovenia zákona, ktorého znaky skutok napĺňa, a dôkazy ktoré svedčia o spáchaní priestupku.*

Podľa § 150 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediacich, *Pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa primerane použije Trestný poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak, alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné, pri posudzovaní.*

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predseda súdu v písomnom napomenutí, ktoré je možno hodnotiť ako rozhodnutie o disciplinárnom previnení, vo výroku neuvádza, ktoré ustanovenie zákona o sudcoch a prísediacich sudkyňa porušila. Tento údaj je možné zistiť iba z dôvodov samotného rozhodnutia, kde poukazuje na ust. § 2 ods. 2 a § 30 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediacich.

Ako je už konštatované v ustanovení § 150 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediacich, Trestný poriadok pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu je potrebné použiť primerane, ak zákon o sudcoch a prísediacich neustanovuje inak.

V zmysle § 163 ods. 3 zákona číslo 301/2005 Z. z. v znení zmien a doplnení (ďalej iba Trestný poriadok), Výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého výrok sa týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Ak teda ust. § 117 ods. 2 zákona o sudcoch a prísediacich vo svojom znení obsahuje hypotézu:

- nedostatky v práci menšieho významu, alebo
- poklesky v správaní menšieho významu, alebo
- (spáchaný) priestupok

je vždy nevyhnutné, aby takéto písomné napomenutie popri konštatovaní niektorého zo zavinení, poukazovalo vždy aj na konkrétne ustanovenie z povinností sudcu, ktoré svojim konaním porušil.

Uvedenie takéhoto údaju je potrebné nielen z pohľadu formálneho, ale i z pohľadu právnej istoty sudcu v súvislosti s jeho disciplinárnym stíhaním, nakoľko pojmy nedostatok v práci menšieho významu, či poklesky v správaní menšieho významu sú pojmami neurčitými a musí byť preto ich výklad spojený s konkrétnym ustanovením týkajúcim sa povinnosti sudcu.

Pokiaľ predseda súdu argumentoval s poukazom aj na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. septembra 2013, sp. zn. I ÚS 350/2013, je nutné dodať, že v odôvodnení svojho Nálezu Ústavný súd Slovenskej republiky hodnotí priebeh celého konania pred Okresným súdom B., teda nielen obdobie, kedy vo veci konala sudkyňa JUDr. A. M. a konštatuje, že okresný súd nepostupoval dôsledne, ak neorganizoval svoju prácu tak, aby v čo najkratšej dobe zadovážil dostatok relevantných dôkazov potrebných na rozhodnutie vo veci samej. Ústavný súd Slovenskej republiky vzal do úvahy, že okresný súd vykonal vo veci niekoľko potrebných procesných úkonov, avšak ani táto skutočnosť nepostačila na materiálnu garanciu ochrany základného práva sťažovateľov na konanie bez zbytočných prieťahov.

Predseda súdu vo svojom vyjadrení zo dňa 15. júla 2013 k ústavnej sťažnosti neuvádzal žiadne údaje týkajúce sa subjektívnych prieťahov zo strany zákonnej sudkyne, naopak, poukazoval na príspevie niektorých účastníkov konania k doterajšej dĺžke konania vo veci Okresného súdu B., sp. zn. PK-25C 95/04. Z toho dôvodu konštatovanie predsedu súdu, že sudkyňa sa dopustila zbytočných prieťahov už v období medzi 7. júnom 2012 až 18. septembrom 2012 a 18. septembrom 2012 až 8. januárom 2013,

vyznieva nedôveryhodne. Naopak je treba konštatovať, že sudkyňa krátko po doručení Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky dňa 3. októbra 2013 zrušila pôvodne určený termín pojednávania na 21. januára 2014 a presunula ho na termín 12. decembra 2013, kedy bolo meritórne rozhodnuté.

Napokon z už konštatovaného Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, ale i z rozsiahlej judikatúry tohto orgánu vyplýva, že vo vzťahu k zbytočným priesťahom v súdnom konaní na všeobecných súdoch sú nekonanie sudcu a nesprávna organizácia práce samotného súdu, spojenými nádobami.

Na podklade týchto dôvodov bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu je možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, a to prostredníctvom Disciplinárneho senátu na Odvolací disciplinárny senát.

V Bratislave 14. apríla 2014

JUDr. Stanislav L i b a n t , v . r .
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Malinková